

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (8)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

AFFEYLE YÂREBBENA

Binler
günahtan muzdarib pişman huzurundan varıp
Boynun
büker eller açar estağfirullah der garîb
Affeyle
sen yâ rabbenâ vağfirlenâ zunûbenâ
Affeyle
ah yâ rabbenâ vağfirlenâ zunûbenâ

AFFEYLE SEN, BEN CAHİLİM

Dâim ilim
söyler dilim hâlimse göstermez ilim
Affeyle
sen ben câhilim estağfirullah yâ halîm
Zâlim
olup ettim zulüm ah kıbleden açtım elim
Affeyle
sen ben câhilim estağfirullah yâ halîm

SON ÇARE NEDİR?

Ah ehl-i
harâbâtı da görsen de ki aşktan
Sor çâre
nedir kurtaracak var mı ki aşktan
Bin derd
ile inler o garîp gönlü perişân
Sor çâre
nedir kurtaracak var mı ki aşktan

ŞER BULAŞMIŞ NEFSİNE

Ol zikr-i
hakk meclisinde nam arayan hırsızın
Haddi
aşmış pis nefesine silleyi kim vurmaya
Şirki
ortak riyâkara yarayan hayırsızın
Şer
bulaşmış nefesine can ilinde durmaya

ERBABI ZİKİR

Erbâbı
zikir aşk ile çağlar gecelerde
Sen dinle
de gör dağları ağlar gecelerde
Hû hû ile
geçmezse ömür bil boşa geçmiş
Dünyâ
dediğin düşte de ağlar gecelerde

GEL ZİKREDELİM

Gözler ki
veren kudreti görmezse de âmâ
Ah zikr-
i hüdâdan geri kalmak da ne cânâ
Gel

zikredelim fikredelim Rabbi ne âlâ

Ah zikr-i

hüdâdan geri kalmak da ne cânâ

GEL SEN YİNE GEL

Görsem ki

gönülde sevecek yâd edeceksin

Yıllar

geçiyor olsa da dîlşâd edeceksin

Gel sen

yine gel dinle de ah öyle karar ver

Vuslatta

murâd firkat'e feryâd edeceksin

KANCASI VAR DER

Bak sen

gülü sevmez de onun goncası var der

Hem geçti

gülistandaki onlarcası var der

Sen bakma

sakın kendine aşk eyleyecek ya

Ah

gönlümü tutmuş birinin kancası var der

ŞU DÜNYADA SONU AH

Ümmîdi

var sevgiliden beklediği bir nigâh

Bilmez

gönül nice sevse şu dünyada sonu ah

Uzar gece

ne zor gelir kısa sürer şu sabah

Bilmez

gönül nice sevse şu dünyada sonu ah

HEPSİ PIŞMAN NAFİE

Cümle

nâdân sanki şâdân imtihandır kim bile

Ah şu

şeytandır kuran insan için bin bir hile

Hepsi üç

gün dur hevesten yakma artık kendini

Bitse şol

ömrün de görsen hepsi pişman nâfile

GAFİL

Menfaatten

tuttu şeytan kıldı zâil ismeti

Ah

mübarek din içinden sanki dünya kısmeti

Allah'ından

cümle kuldan âr'ı yok kim gâfilin

Üç

kuruşluk menfaat'çün sandı ahret hizmeti

İLTİMAS

İltimas

kanun mu olmuş sanki başka çözüm yok

Liyâkat

komaz rezile söyleyecek sözüm yok

Zaten
kabirde o köle garip köylü padişah
Benden
dahi uzak olsun hiç görecek gözüm yok

ÂDEM

Bâkî
açmış bâb-ı âlî kim hakikat bula âdem
Anlamaz
da sever fâni kul olur ah kula âdem
Aşk vü
muhabbettir ol bâb lâyemut hem ruha yakın
Kılup
hiss-i aşkı fâni kor fırsatı yola adem

EVVEL İHLAS

İstidâd
ile bağlanmaz âlî seciyye hamiyet
Kör
benlik pusuda hep elzem her dem samimiyet
Evvel
ihlâs elbet ihlâs hak rızası başta niyyet
Câha
döner şerre koşar ol ihlâssız kabiliyyet

EFENDİM

Visâlinle
şâd olsa ah dertli başlar
Mübârek
avuçlarda zikirde taşlar
Efendim
şefaati bekler ya ümmet
Salât û
selâmında akmakta yaşlar

TEFEKKÜR

Ah
tefekkür eylemezsen dilde kalmıştır şükür
Şükr-ü
haktır aslı şükrün rabbe şükrandır şükür
Başta can
var ol kerîmden sonra inâm kâinat
Anlamazsan
hakka inad nefsi tut dâim tükür

O'NUN ADIYLA

Şol cân-ı
şahâne ki gelmiş O'nun adıyla
Gör
kâinat ruh beden hep O'nun murâdıyla
Bak ta
kendini anla ah tez geçen geçmeden
Bismillah
de iz'anla her dem O'nun yâdıyla

BİR BAHÇEDİR

Yâdımda
hâlâ bî misâlin ruha bâr enzâr-ı var
Bir

bahçedir âh gül ki yanmış inleyen hezzârı var
Bilmez mi
kim hiç zâr-ı yâr şol fani dem hem tez geçer
Bir
bahçedir âh gül ki yanmış inleyen hezzârı var